

Бр. 35 год. II.
29.VIII.1931 цена 5 дин.

Илюстрирани Време

ХУМОР

ГОСПОЋИЦА СА ПРАКТИЧНИМ СМИСЛОМ

— Ви ме не познајете, изјавила је госпођица Жермена.

— Једна ствар је довољна: би сте најлепша девојка, коју сам видео у свом животу.

— То је глупост. Понављам вам, да ме не познајете. Да ме познајете, би ми не би никад говорили оно што ми понављате већ три месеца. Треба да знате да сам ја девојка са практичним смислом.

— Како безе има практични смисао?

— Врло просто. Признајем да ми се баше удварање свиђа, јер сте симпатичан младић. И осећам... осећам... да бих чак могла да вас волим...

— Приметио сам кад сам вас први пут пољубио. Нисте се ни мало одупирали.

— Немојте да говорите глупости! Признајем, дакле, да бих чак могла да вас волим. Али, никада нећу бити ваша жена.

— Ви сте једна загонетка!

— Једна загонетка која се да лако решити. Ја ћу вам сама помоћи. Ви имате темперамент једне девојке. Ташти сте као једна девојка. Увек сте намирисани као девојка, обучени као мушки манекен, а чини ми се да и ноште маникирате. Све то није довољно за доброг мужа. За доброг мужа потребан је младић са по мало носачким темпераментом, то јест, који се никад неће уплашити рада. Потребан је човек, који неће трошити време на своју тоалету, него на проналажење начина да заради што више новца. Потребан је човек који се неће бринути о својим оделом, него о хаљинама своје жене...

— Али, ја би хтео да вас обучем као краљицу...

— Немам поверења. Ви, на пример, трошите своје слободно време удварајући се мени, или учећи неку улогу за ону глупу дилтантску дружину, чији сте члан. Оба околност још јасније показује, да ћете бити врло рђав муж, без практичног смисла.

Навештање је било узалудно. Г-ца Жермена, уверена у свој практични смисао, одлучно је одбила свог канцеларијског колегу.

И тако г-ца Жермена удала се за једног младића онаквог, како је она замислила савршеног мужа. Уосталом, факта су показала, да ју је њен практичан смисао добро водио. Њен муж, неуморан на послу, окружио ју је удобностима. Био је по мало досадан и педантан, али је имао главу на месту. Ствари су тако стајале, да се могла надати, да ће за неколико година моћи да купи и један аутомобил из друге руке. Г-ца Жермена имала је пред собом не раскошну, али доста имуну будућност.

Г-ца Жермена није се никад упитала, шта се могло десити са њеним бишним удварачем. Била је уосталом уверена, да је продужио свој скромни живот младића, који скрива основну немаштину под привидном спољном елеганцијом.

Једно вече пошла је у биоскоп и видела једно познато лице. То лице није седело ни у партеру, ни у ложи, него је играло главну улогу на филму. Први глумач, нога збегла филма, позната под једним америчким псеудонимом, био је њен бишњи удварач и канцеларијски колега.

— Тако је симпатичан, уздахнула је једна госпођица, која је седела иза г-це Жермене. А поред тога је један од филмских глумаца, који у последње време највише зарађује. Мора да има већ више од десет милиона...

Г-ца Жермена је помислила, да су жене врло несретне. Господ их кажњава, када се у склапању брака не руководе практичним смислом. А кажњава их још горе, када се удају потпуно по рачунима практичног смисла!

— А је ли бре, крадеш ли још?

— Не! Постао сам поштен, постао сам гардеробер.

— А шта је то гардеробер?

— То је једноставан посао: седнем у једну кафану, наравно скинем шешир с главе, па кад дође који гост, приђем к њему и замолим за капут. Ако га даде он има пех, ако пак не да имам ја пех.

Породица строгог морала

Једна госпођа посумњала је, да један од њена два сина заказује састанак са служавком, врло лепом девојком. Није хтела да каже ништа мужу, човеку строгог морала, да се не би изродила велика сцена. Решила је да испита девојку.

— Чујеш, Маришка, рече јој благо, одговори ми сасвим искрено и нећеш се покајати? Ко ти се више допада: Мика или Ђока?

— Ето госпођо, са Миком идем радо у биоскоп, са Ђоком идем радо у позориште, али кад треба радити праће лудости налазим да је господин ненадмашан.

— Извините господине учитељу, хтео сам вас запитати како напредује мој мали у школи?

— Дете је добро, али много лаже.

— Врло се чудим, јер моја жена то никад пред њим не чини — а ја сам опет врло перко код куће.

Један дан отсуства

Шеф је викинуо из свег гласа на свога чиновника који му је тражио један дан отсуства:

— Врло добро, господине. Молим вас да се сматрате сасвим слободним и да више не ступите ногом у обу канцеларију. Сада вам је умрла ташта, као што вам је тачно пре недељу дана умрла једна тетка, а један ујка прошлог месеца, и отац о Ускрсу, и мајка на белу недељу. То је програм, драги господине, прави програм. И, скрећем вам пажњу, господине, да вам нисам ништа пребацио због ваше сестре, која се дбанут бенчала прошле године и рађала свака три месеца по једно дете!

— А то си ти драга мамце?

— Јесте и мој муж је код куће.

— Напротив, необично се радује твоме доласку.

Илустрисане Време

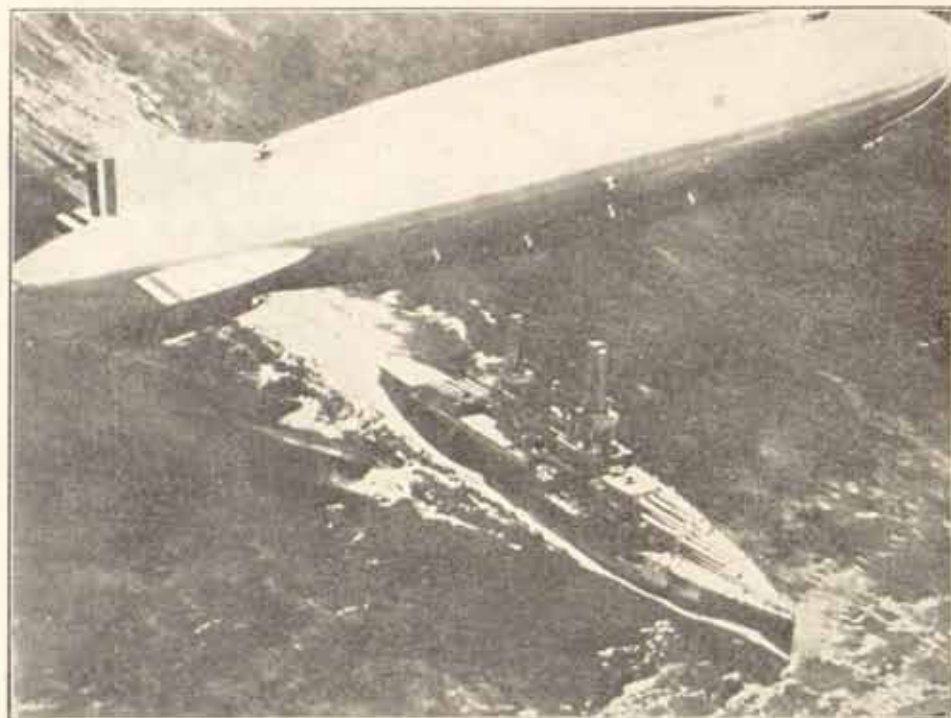
Бр. 35 - год. II - 29. VIII. 1931 - цена 5 дин.

Пољски посланик на нашем двору г. Шварцбург-Гинтер положио је венац на гроб Незнаног јунака на Авали.
Сликач Влад. Бенчић

Са свих страна

Снага Америке у ваздуху и на мору

Нови амерички дивовски цепелин „Акрон“, скоро два пута већи од „Графа Цеопелина“ и највећи ратни брод амерички „Њу-Хемпшир“ на једном снимку, који симболизује снагу С. А. Држава на мору и у ваздуху.

САДАШЊИ И ДОСАДАШЊИ МАЂАРСКИ МИНИСТАР ПРЕДСЕДНИК

После оставке грофа Бетлена (десно) састав новог министарства мађарског поборен је грофу Карољу (лево).

РОЂЕНА ЗА СВОЈУ УЛОГУ

ФИЛМСКА И СПОРТСКА ЗВЕЗДА СЕСИЛ ДЕ МИЛ У БЕРЛИНУ

Бебе Даниелс је на холивудским мачебалачким утакмицама добила титулу шампиона у мачевању.

Чувени амерички филмски режисер Сесил де Мил проводи свој одмор са женом у Берлину.

Мис Шери Котрел је кћи управника једног казиног забора. У затвору рођена, у затвору одрасла, она се режисеру робинџашког романа Е. Валаса „Вештац“ учинила погодним за улогу робинџашнице. И није се пребарио.

Као ствар неприметљив, по опажа се по ванредној промени, која је настала са Вашим лицем: то је својство нашег Mystikum Compact. Његов начин, да се као дашак распростре по Вашем лицу је недостижн. Такође несносан масни сјај, који ставља многе даме у велику неприлику, нестаје од њега. А да се не заборави, — још нешто врло важно: он има благотворно дејство на кожу, те је чува од прашине и невремена. У Берлину, Њујорку, Паризу нема ништа бољег од

Mystikum Compact

за ручну торбицу и
MYSTIKUM-PUDER
за тоалетни столик.

SCHERK
BERLIN-NEW YORK-WIEN

Најлепша леђа у Сев. Амер. Државама

На обогодишњем конкурсy „најлепших леђа“ у С. А. Државама, од 500 конкуренткиња, добиле су прву и другу награду две сестре Парент: Виржинија (десно) прву, и Хелена, другу.

Линдбергови леће око земље

Познати победник океана Чарлс Линдберг пошао је са женом на лет око земље. Стартовао је у Рему, стигао срећно, преко Европе и Азије, до Камчатке, па и до Аљаске.

Неколико потребних преправки је извршио г. Жил Диран, затим је меблирао скромно своју собу, и месец дана по собом првом долазку у Бленбал, нови сопственик се већ инсталирао. Тог дана је био позват код Вардобих. Госпођа Варда, која је у исто време била и као најелегантнија дама у Бленбалу, а и као перфектна домаћиница, пристала је да уступи г. Жил Дирану своју куварницу Абгустину, која је већ била сувише стара за одржавање тако велике куће, као што је то била кућа Вардобих, али је зато била потпуно добра да води бригу о кући једног самца.

Ако је г. Жил Диран добро оћувао успомену на прво време свог борава у Бленбалу, он је онда морао признати да се тада осећао мало као у туђини и да му је било по мзлом досадно. Дани су му често изгледали дуги од тренутка кад би му Абгустина донела доручак па до оног часа кад би му у вече донела лонац топле воде. Сем господина и госпође Варда, г. Жил Диран није познавао никога у Бленбалу. По савету г. Варда он је учинио неколико посета, који су му утицали браћене, али су се даљи односи на томе завршили. Пре по што га Бленбаложани усвоје г. Жил Диран није морао издржати стаж. Уосталом г. Жил Диран није много тешко падала самота. Он је дошао у Бленбал да ту мирно проживи, и он је живео у потпуном миру. Како је тад била зима и време је било ружно, г. Жил Диран, је пробадно читаће сате на свом прозору, посматрајући трг Мартен-Грибоар, и приликом тих зимских посматрања он се спријатељио са својим суседом, старим багреном.

Пријатељство према обом багреном осетио је г. Жил Диран први пут једног ветровитог дана. То је била права бура над Бленбалом. Све је крцало под ударцима ветра; избијали су шалони, одломени кровни црепови, и Бленбаложани су морали остати по својим кућама. Нико се није усудио да се појави на улици и трг Мартен-Грибоар је био још више пуст по обично. Г. Жил Диран, да би се забавио, покушао је да чита новине, али га је непрекидна буна ветра ометала у томе. Из своје фотеле, коју је прибављао ближе прозору како би боље било, г. Жил Диран је неизменично посматрао небо пуно облака и брзлог прашина, који су се етварали на тргу; али убрзо је стари багрем прибављао сву његову пажњу. Једно дрво имало је добро да трни. Његово стабло се тресло под ударцима олује. Његове дебеле гране су се љузале стенајући, а мале су се клатиле френетично, као да су хтеле да траже помоћ. У појединим тренутцима изгледало је као да ће га ветар из корена извући или спомити. Г. Жил Диран се све више пасионирао за ту борбу. Она му је неодређено дала слику тешкоћа његовог сопственог живота, и кад се дрво одупирало калбром ваздушном јуриш, он је осећао неку неодредену гордост, и био је готов да заплеска у знак одобравања победом обе херојске одбране.

Уосталом багрем се јуначки држао. Вешто се бранио и одупирао. Изгледало је као да је био обдарен неком интелигенцијом. Перипетије ове чудне борбе трајале су доста дуго и г. Жил Диран их је пратио са напрегнутим пажњом, све док није пала ноћ и док није стара Абгустина донела лампу. Никад дан није овако брзо прошао г. Жил Дирану, и целе ноћи он је сачео о призору који је посматрао. И зато је рђаво спавао, и будио се у више махова, причинајући му се да је чуо одлучно домишљање. У јутро, тек што се пробудио прва му је брига била да отрчи до прозора. Ах! среће! багрем је још увек био на свом месту! Изгубио је до душе неколико мањих грана, али је ипак издржао буру. Што се тиче

ветра и он је отишао, и са собом је однео и мрачне облаке, који су га синоћ пратили и који су се котрљали у нареду по небу изнад Бленбала. А сада је светло сунце, претеча пролећа, чинило све што је могло да учини бесепим тужни мали трг Мартен-Грибоар. Победоносни багрем је на том сунцу загревао своје рањено стабло и мирно је у плаветнилу своје рањене гране. И г. Жил Диран видећи овај приказ осетио је истинску радост. Његово срце се ширило од задовољства. Он је зажелио да објави ову победу по целом Бленбалу. Сада је имао у Бленбалу једног пријатеља.

И зато је за њега била права сечаност кад је, неколико недеља допунје, стари багрем почео да листа. Са калбром је пажњом благонаклоношћу г. Жил Диран пратио напредак хероја са трга Мартен-Грибоар! Али његово одушевљење је достигло врхунац кад су се са лишћем измешали и лепе цбасте мирисног цвета. Он им се није могао надмити, и да би боље удисао њихов мирис, он је остављао свој прозор отворен и преко целе ноћи, што је било противно његовим принципима хигијене, али он је поборовао свом јоргану бригу да га сачува од пошне свежине. Ова неразвишеност је могла имати за последњу каћбу добру књижицу; љубав је увек патерибала људе да чине глупости, а г. Жил Диран је осећао љубав према обом лепом багреном, украшеним цвећем као калба береница. А и кад је прошла сезона цветања г. Жил Диран је и даље указивао сву пажњу лепом багреном. За време лета он је више пута, кад је била суша, излазио поћу из свог стана, и ишао да залива своје драго дрво. Он је то чинио крпичи се, јер се бојао да ће му се стара Абгустина потемебати и он би умро од

стида да га је г. Варда изненадио приликом овог посла.

Г. Жил Диран је покушао у више махова да искаже бележнику своје дивљење за багреном на тргу Мартен-Грибоар, али г. Варда се увек правио да не разумје обе, до душе брао убијене инсинуације свог клијента и пријатеља. Не само да није ценно како треба ово усамљено дрво у Бленбалу, већ га је чак сматрао као неку аномалију, коју би требало уклонити са трга. Нашта је лично на коректном тргу Мартен-Грибоар овај багрем, који је ту изниклао није се мало ни како ни зашто? Или бар да је било још једно исто тако дрво; тако би бар био задовољен француски смисао за симетријом. И г. Варда је презриво слегла раменима. Да је нешто казао о оној фонтани без воде; то је био споменик достојан Бленбала! Ни једно од оба дрва мишљења није се подударало а мишљењем г. Жила Дирана. Фонтана га апсолутно није интересовала, а обожавао је багреном. Зато је он захржао за себе та своја осећања, али је зато био потребан саб ауторитет бележничког па да он у очима г. Жила Дирана сасвим не изгуби кредит због таквог свог мишљења.

И збога г. Варда је био врло важна особа, и уживао је велики кредит у Бленбалу. Пошто је купио пре једно петнаест година једно од два бележничка места у Бленбалу, он је стекао велику репутацију. Мало по мало његов сугарник, други бележнички, почео је губити клијентелу. Сви важнији и приноснији послови прешли су на г. Варда, и његов колега — сугарник, г. Пенисије добијао је још сасвим ситне послове. Од целог аристократског и буржоаског друштва у Бленбалу још једино бароница Буржо је остала верна г. Пенисијеу. (Наставиће се)

Један сат који се не мора никад навијати

У Немачкој је конструисан још 1914 године један велики зидни сат, који се од тог доба никако није навијао, и ако ради без престанка, а није безан ни за електричну струју. То на први поглед изгледа невероватно, и потсећа на калб перпетум мобиле, који, као што је познато по научним принципима уопште није могуће конструисати.

А међутим ево како тај сат функционише: њега покретче један топлотни мотор. Овај се састоји из једне посуде цилиндричног облика, са отвором од дванаест милиметара, у којој се налази алкохол и један клип, који се може дизати до 250 милиметара. Ширење алкохола под утицајем топлоте изазива издизање клипа, који са своје стране подиже теж од 30 kgr. Кад температура спадне спуштају се и текови и на тај начин навијају федер на сату. Алкохол је херметички затворен и не може да се испарава, тако да овај сат може бечито радити, под условом да разлика у температури износи за 24 сата бар око пет степени.

Најбоље је претплатити се „Илустровано Време“

Кокетерија абисинских жена

По причању једног беродостојног светског путника, код абисинских жена је сад најновија мода да се мења боја коже. Познато је да абисинске жене, као уосталом и људи, имају коћу боје чоколаде. Абисинске кокетне жене сада су убеле моду да се мења ова боја коже, и постижу да добију ниансу коже која потсећа на боју беле кафе, и то беле кафе са много млека, а мало кафе.

Али да постигну ову промену диктовану кокетеријом абисинске жене су приморане на једно заиста нечувано мучење, за које је потребно огромно стрпљење и боља. Ево како се постиже тај преображај: за време од три месеца, дама која жели да тако промени боје коже, мора без прекида седети у једној соби удаљеној од светлости, и мора бити стално покривена једном буненом ткачином, на којој се налази свега један отвор, кроз који дама пробуче главу. Неколико пута дневно она се мора нагнути над једном батром у којој се уноси неко нарочито мирисно дрво. Дим који се производи сагоревањем овог дрвета дејствује на коћу, и постепено је обезбојавајуће, као што одприлике наше даме обезбојавају своју коћу помоћу разблаженог водоник-супероксида. После тромесечног мучења млада жена излази из свог некроа са сасвим новом кежом, много светлије боје по што је била пре овог третмана.

Ова операција знатно утиче на слабење организма, и мајка, као и сестре, обавке младе жене, морају стално да негују овако покривену жену, и да јој у уста уносе најукуснија јела.

Да ли би се у Европи нашло жена, које би пристале да се овако муче три месеца да би добиле белу коћу? Истина код нас се даме прже на сунцу не би ли добиле тамнију коћу. Стар укус!

Ивер од кладе

Ивер не пада далеко од кладе. Осамнаесто-годишњи Готфрид Рајнхард постао је директор Великог Позоришта у Берлину.

УЗ ГРАМОФОН КРОЗ БОСФОР

Мис Анита Грју, кћи америчког посланика у Цариграду, препливала је босфорску мореузину у целој дужини од 30 км. од Црног до Мраморног мора за 5 часова, уз пратњу музике грамофонске са чамца у коме ју је пратио њен отац.

Сребровласа звезда

Америчка филмска глумица Зина Карлов у пркос својих 25 година потпуно је седа.

Овако мораће узимати криве на зрак и сунце! Пре сунчања, али не са мокрым телом, натарите Ваше тело чврсто са

NIVEA-CREME

NIVEA-ULJE

уље за
кожу и
масажу.

Обоје садржавају — једино своје брсти — Еucerит састојину за негу коже, обоје смањују опасност сунчања, обоје потамњују пут и код наоблаченог неба. Nivea-Creme охлађује Вас код врућине. Nivea-Ulje брани Вас код неугодног бремена од хладноће, а тиме и од прехладе, те тако можете и за време непријатних летњих дана Ваше тело излагати светлу, зраку и боји.

Nivea-Creme: Дин. 5.— до Дин. 22.—

Nivea-Ulje: Дин. 25.— и Дин. 35.—

Производи: Југосл. Р. Beiersdorf & Co. d. s. o. j. Марибор, Грегоринчева ул. 24.

Пола Негри болесна

Како јављају из Канга-Монике у Калифорнији, Пола Негри болује од запаљења слепог црева и мораће се подврћи операцији.

И ми пушимо

Калуђерице, али не у манастиру него у филмском позоришту, журе да попуже по једну, до кад ће своје сцене.

Наше слике

Велике националне свечаности у Суботици

У недељу 16. августа суботичка културна, хумана и битешка друштва приредила су поводом 10-то годишњице владавине Н. В. Краља Александра I велике манифестације привржености, оданости, и верности целокупног суботичког грађанства Краљу Александру и Краљевском Дому. На овим величанственим манифестацијама дефило-

вало је пред претставницима власти г. г. Савимиром Остојићем председником суботичке општине и командантом дивизије генералом Јованом М. Наумовићем велико мноштво грађана. Рачуна се да је у свечаној поворци било преко 20.000 људи под барјацима разних друштава и корпорација. Поворка је кренула са игралишта Бачке

инженером, Југословенке у живописној бунџачкој и српској народној ношњи под водством неуморне госпође Љубице д'ра Габанског, резервни официри, соколска школска деца, занатлије и друге корпорације.

У недељу у вече била је монументална зграда општине илуминирана; приређен је батромет, бенгалска батра, свечани бал, чистио се народ пецивом и пићем по старом обичају.

Обе свечаности остаће незаборавне за њихове учеснике.

Резервни официри у поворци

Југословенке у бунџачкој и српској ношњи и прошаа главним улицама и кроз улицу Краља Александра до Споменика Уједињења и Ослобођења где је био разлаз.

У поворци су били брао лепи Соколи са фанфаром, на челу са целим управним одбором, затим национални железничари са председником удружења г. Драгом Илићем

Соколи у поворци

Са Краљеве прославе на Цетињу

16. августа уз величанствену прославу десетогодишњице ступања на Престо Н. В. Краља обављено је на Цетињу свечано по-

лагање камена темеља за нову зграду Банске палате. Полагање повеље и камена темеља, у присуству многобројног народа и

претставника власти и националних удружења, обавио је лично Бан Зетске бановине г. др. Урош Круљ.

Бан Зетске бановине г. др. Урош Круљ полаже повељу у камен темељац

Народ слуша говор г. бана

СА ПЛАЗЕ

Г. Др. Филар, чехословачки посланик на нашем двору, са породицом и г-ђом начелника Министарства просвете г. Главишћа на Бледу.

Док су друге пробеле лето на мору, г-ђа Е. Микулић пробела је летње дане купајући се код „Шест топола“.

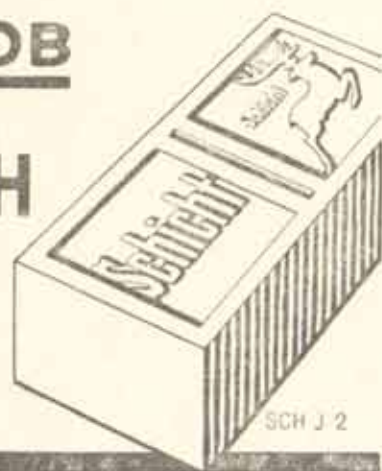
После купања освежају се хладном дубеницом.

Већ наше прабабе познаваху Шихтов Јелен сапун: већ преко 80 година дају искусне домаћице предност овом чистом, издашном језгро-сапуну. Јелен сапун је идеалан сапун за прање рубља!

ШИХТ^{ОВ}
ЈЕЛЕН САПУН

преко 80 година увек
једнако добар

Једна брзата група купаца на плажи у Цриквеници.

Једна девојка у злочиначкој јазбини

Ово је један доживљај који се заиста дешава, те је у толико језивији од сваке приче.

Едвардина Лорелон, једна девојчица из француске Канаде, пошла је из Луврила код Кебека за Монреал. Хтела је да посети мајку, која се, због операције, налазила у болници католичког института. Пошто на станици није нашла никог познатог, Едвардина је покушала да се сама снађе у замишљеној улици непознате вароши.

Наравно да је то било немогуће... Едвардина, сусретнивши једног човека високог и снажног, сасвим озбиљног и достојанственог изгледа, решила је да му приђе и да га упита, где би бар могла да нађе једног полицајца.

— Ја сам полицајац у шиницу, одговорио је човек озбиљно. Шта желите?

Овај човек био је Жил Куломб, а његова изјава била је делимично тачна, јер је раније био заиста чиновник монреалске полиције.

Девојка му је тада одмах испричала своју неприлику, а самозвани полицајац почео је да јој даје жељена обавештења. Али, пошто је пут био доста компликован, застало је изненада и рекао:

— Но, ви ћете поново залутати. Ја идем у истом правцу и могу да вас доведем пратим, а ви ћете затим лако пронаћи сали.

Захвалити му на понуди, Едвардина је пошла са њим. Прозагледавши једним од најсумњивијих квартова вароши, полицајац је рекао Едвардини, да баш на том месту хватају девојке из провинције, одводе их у бело робље, или их чак убијају.

— Девојке би требале да буду опрезније, закључио је, док га је Едвардина, уплашена, стегла испод руке.

Најзад, човек је стао пред кавијом једне бедне куће.

Морам да кажем неколико речи једној особи која онде станује. Хоћете ли да уђете?

Пре но што је девојка имала времена да размисли, њен пратилац отворио је кавију и гурнуо је унутра. Лудачки страх обузео је Едвардину кад се нашла у топлој и полумрачној простору, где су у сенци блештале очи и зуби великих паса, заглаушених одмах лајањем и режањем.

По наредби самозваног полицајца, који је међутим затворио и зарингао кавију, пси су се попутли, али су и даље били узнемирени.

Едвардина је тада скочила до кавије, покушавајући отворити је, али узалуд.

— Пазице! рекао је Куломб. Треба само да кажем једну реч, и моји пси ће вас пскити за неколико минута.

Девојка се окренула и погледала га ужаснута. Тада је и на његовом лицу наизглед исти израз бесних паса.

— Ви ћете остати овде самном колико ми се буде свињало, црно се Куломб. Ако покушате да бежите, или да дозivate у помоћ, бићете убијени од мене или од мојих паса, а наше тело ћу спалити у овој пећи.

— Дакле, ви нисте полицајац?! — промуцала је девојка изнебуљана од страха.

— Наравно да јесам, одговорио је Куломб. Ово је моја приватна канцеларија, где држим своје заробљенике. Да ми не би побегли, најпре их скидам сасвим нигде, као у болницама.

Девојка, која је већ била полуишесавишћена, осетила је одмах јаким како паса са ње заљине, које је бацио у пећ.

Два месеца, покривајући се свега једним прљавим чаршавом, несретна девојка живела је у том жалосном стању од две собе, затрешане од једне пећи, у ужасном друштву четири спирепа пса. Прозори су имали решетке и палаци, а девојка није могла да ни приђе, јер би пси при сваком покушају одмах скочили на њу.

Куломб је излазио с премена на време и враћао се са кавезом живих пазова. Тада би се одигравала сцена, која га је, изгледа, јако занимала, али која је доводила готово до лудила једину Едвардину.

— Пазице! Сад почиње најлепши део! — шепнуо би Куломб, пуштајући пазове.

Пси би се одмах на њих оборили. Пазови, јурећи на све стране и пецајући где да побегну, бацали би се на Едвардинино тело, а за њима би појурили на њу и пси. Ако би покушала да се упије у чаршав било би још горе, јер би се пазови увукли под чаршав и припили се уз њено тело... на велико увесељење Куломбово.

Ако би се попела на столицу, пазови су јој се пењали на главу и рамена, изазивајући скокове паса, који су најзад девојку оборили на под. Ако би легла на под, пазови би се сакрили испод њеног тела и врло често остајали су на њеном меду опасни уједи од пазова и паса. Најзад, увидела је да је најбољи начин да скине са себе чаршав и да остане нага и непокривена. Ове сцене срећом нису дуго трајале, јер би пси убрзо пождрали све пазове.

Едвардину, која би убрзо погинула или полудела, спасао је један нови злочин Куломбов.

Њему је дошао у посету један младић. Примишљивши Едвардину готово полуишесавишћену, испруживши на кревету, почео је да се распитује о њој. Куломб му је оштро скренуо пажњу да гледа само своја посла. Младић је одлучно инсистирао. Тада је Куломб пустио на њега бесан чопор својих паса, који су га за неколико минута убили.

У Паризу се дуго жиби

Последње статистике париске општине, које се односе на године живота париских грађана, показују, да и поред великог варошког живота, и свих негода које стоје у вези са тим животом, ипак просечна дужина живота Паризана може се сматрати као задовољавајућа.

По тој статистици у Паризу сада има два наест људи и жена са преко сто година старости. Од тог броја пет долази на људе, а седам на жене (изгледа да увек постоји већи број старих жена но старих људи и ако рекорд за дужину живота припада, можда, људима). А сем ових дванаест париских грађана што су већ достигли и прешли стогодишњицу, има још 87 особа, којима треба још само по неколико месеци па да уђу у стогодишњаке.

Што се тиче броја Паризана који су ипак догатали до збоубе старости, и ако нису достигли још сто година, њихов број је много већи, и пење се на хиљаде. Тако број деведесетогодишњака прелази једанаест хиљада, од којих су 567 прешли деведесет и пет година. Ово је свакако лепа цифра.

Шесто чуло код животиња

Често се говори, нарочито поводом невероватне способности за оријентацију код голуба писмопошта, да животиње имају чула, која су нама непозната, а која њима дају особине, којих ми немамо. Те особине им омогућавају да осете сензације за које смо ми неосетљиви.

Многа факта пду у прилог овој претпоставци о специјалним чулима код животиња: ичела има моћ да разликује ултра-виолетне зраке, које наше око не може да распозна; мрав, као и многе друге животиње и инсекти имају чудно мириса разликовање но ма који човек. Обична глиста има способност да разликује једну од других разне субстанце, које су за човечији језик без укуса.

И уопште животиње су специјално јако осетљиве за таласе, који преносе телеграфичку без жица. А познато је да ти таласи не изазивају код човека директно никакве сензације. Потребни су нарочити апарати — радио апарати — па да ти таласи индиректно дејствују и на човечија чула.

Злочинац је после тога почео да сече дех на парчад и да их баца у горућу пећ, пред очима ужаснуте девојке.

Али, кад је покушао да увуче у пећ труп жртве, који је био позамашан, није успео. Тада Куломб, коме је можда већ био досадно експеримент спаливања (свакако не нов за њега), решио је да закопа труп испод снега, у забаченом углу једне пуне улице, недалеко од своје јазбине.

Прошле су отада две недеље, кад је полиција открила остатке теша. Најбољи детективи упућени су да трагају за злочинцем.

Претресене су детаљно све куће у околини, и тако су најзад стигли до Куломбове пећине. Он је порицао, али је одмах ухапшен због нехигијенског стања куће и присуства девојке у жалосном стању, које није могао ничим да оправда.

После хапшења злочинца, Едвардина, која у почетку није хтела да говори због страха од Куломба, најзад је испричала своју тужну историју. Суд је утврдио да је Куломб заиста био полицајац, да је услед једног снажног удара по глави померно памећу и да је изашао из полиције, ма да није показивао очигледне знакове душевног растројства.

Куломб је данас затворен у једном криминалном душевном заноду.

Број америчких мултимиллионара

Број америчких милионара не престаје да стално расте.

По најновијим статистикама Вашингтонског Главног Трезора, који прима пријаве о величини имања појединих грађана Сједињених Држава Северне Америке, број особа које имају најмање један милион долара годишњег прихода (а то износи око десет и шест милиона динара) износи сада око 290, и тај је број на следећи начин распоређен по величини богатства дотичних особа:

138 особа је изјавило да има између једног и по милиона долара годишњег прихода;

56 их је пријавило приход који варира између милион и по и два милиона долара годишње;

57 имају приход између 2 и 3 милиона долара;

22 имају између три и четири милиона долара;

8 су пријавили годишњи приход између четири и пет милиона долара годишње;

11 их има пет или преко пет милиона долара годишњег прихода, што чини преко 600 милиона динара.

Међу овим мултимиллионарима данас има двадесет и шест жена, од којих су три још не-удате.

Ово последње може интересовати младе људе, који траже велике мразе!

Немојте тући своју жену... пред сведоцима!

Један француски грађански суд донео је пресуду поводом тражења развода брака, који је од суза захтевала једна госпођа, чији је муж имао обичај да је туче. У тој пресуди између осталог каже се:

„Собзиром да је оптужени Х... у више наврата и пред сведоцима, брутално поступао са својом женом и како су именовани сведоци видели како је он ову последњу опанарио; с обзиром да се не може дозволити да један муж да себи слободу да може тући своју жену пред сведоцима...”

Па судећи по овом последњем „с обзиром“ изгледало би да је у осутству сведока дозвољено да муж туче жену. А да ли је то мислио и судија?

Мода

Модел Дипуј-Мањин
„Фаворит“ капут од зелено-
белог твида.

„Фавори“ поподневна хаљина од зелено-белог штофа. Око-
вратник и маншетне од белог
жоржета.

Модел Жозеф Пакен

„Литен“ Тајер-костим од ву-
неног карираног штофа, боје
лешника.

„Тур ди лак“ Тајер-хаљина
од плавог и белог штофа. Око-
вратник, маншетне и ташна од
беле коже.

Модерно

ЖЕНСКО РУДЉЕ

Женско рудље од креп сатена. Као украс: комбинирање мат и сјајне стране свиле.
Чипке исчезавају из модерног рудља.

Комбинезон од роза и шер сатена, закопчаван од позади. Ноћна кошуља без рукава, појас се завршава машином. Инкрустирање спајане ажуром. Гаћице од креп сатена. Једини украс кеп, који се ставља на ноћну кошуљу, као јутарњи пењоар — су ажурни. Јутарња хаљина, права и елегантна у линији, такође је направљена од креп сатена, инкрустираног супротним странама свиле.

ADOM

ADZEME

Жан Пату

Мари Алфонсин

Овај диван модел Патуа сав је од зеленог филца. С леве стране јако подигнути обод, придржан је пантљиком учвршћеном на врху шешира. Поред њега, модел Мари Алфонсин, направљен је од црног филца и украшен перјем црним и црвеним. Воалет од тила, даје му много шика.

Мари Алфонсин.

Мари Кристиан

Мари Алфонсин

Мари Алфонсин воли комбинације филца и велура. Њен модел одликује се елеганцијом нарочито у погледу линије и боје, он је од филца боје махагони са ободом у светлијој нијанси. Мари Кристијан даје нам модел шешира за пре подне од плавог филца у две нијансе. С леве стране подигнут обод свршава се једном машинном. Десна страна пада у гложнама. Њен други шешир је један елегантан бере од пантљика боје марон. Крајњи делови пантљике, са извученим концем завршавају шешир једним украсом у виду ресне, које са успехом замењују перје.

Модел Маг-Хели

„Анлебе моа“. Комплет од буненог штофа. Окобратник од браун астрагана, набор на левој страни. Блуза од беж жоржета, са инкрустираним мотивима. Ребери састављени од оранж и беж жоржета.

„Отеј“. Халџина од зеленог велура у црне штрајфне. Окобратник од белог жоржета са чипкама, крајеви побезани.

Модел Монари

„Бон Шанс. Халџина од сибог крџ де шинз и кариране тафте. Поруби, набори.

„Мадригал“. Капут од црног буненог штофа. Окобратник од гајака. Волани.

Месни одбор Црвеног крста у Дебру

Месни одбор црвеног крста под председништвом г. Ј. Куновића показао је у последње време одличне резултате. Наша слика претставља чланове управног и надзорног одбора

Колоније југословенских учитеља-ца на острву Корчули

Југословенски учитељи и учитељице образовали су колоније на нашем Јадрану, где су провели своје фериије. Слика претставља учитеље-це Учитељског феријалног савета на Корчули.

Моштив из башће г. Ј. Минха

ВОТОТ

САПУН ЗА ЗУБЕ

у употреби:
економичан,
практичан и
дуготрајан.

ДОБАР КВАЛИТЕТ ЈЕ ШТЕДЊА

† Димијрије - Миша
Теокаревић

Пок. Миша Теокаревић.

Један по један нестају из наше средине први пионери наше привредне делатности, претставници старе гарде, која је пре више од пола столећа започела тиганско дело стварања и развијања домаће индустрије из крајњем југу наше тада малене Краљевине Србије. На дан 20 овог месеца касно увече, заклопио је своје уморе очи за на- бек протагониста наше индустрије, њен први поборник и зачетник, угледни лескобачки индустријалац Мита Теокаревић. Умро је у својој 83 години живота, испуњеног само плодним и конструктивним радом на поди- зању домаће индустрије и на унапређењу свог родног краја. Али, умро је са осме- ком на уснама и са задовољством у души.

Хиљаде његових суграђана и народ из околних места одали су последњу пошту посмртним остацима Мите Теокаревића.

Слава поч. Мити Теокаревићу!

Златибор

Из године у годину планина Златибор постаје све омиљеније летовалиште многих Југословена, а нарочито Београђана. Четинарске шуме, пропланци, зелене ливаде, висина, чист ваздух, изванредна планинска боја привлаче лети многе болесне и здраве посетиоце.

За последњих пет година Златибор је почео да живи новим животом. Сваке године никне по неколико нових грађевина, које би требале да замене удобност у Швајцарских планина.

Нов најмодернији друм, који је пре кратког времена саграђен између Ужица и Златибора, омогућава добру везу за овом дивном планином.

Сваким даном све више посетилаца има на Златибору.

Ново подигнут хотел пружа све удобности, које човек захтева. Београђани радо посећују Златибор јер су желели да се надишу чиста ваздуха и да уживају у лепој природи.

Веселе групе стварају се брзо и онда у песми, шетњи и другим разонодама пролазе им брзо и пријатно дан.

За наше читаоце, који још не познају овај наш крај, да додмо неколико речи о овој лепој планини.

Златибор лежи у бившој Србији југо-источно од Таре-планине, између река Црног Рзава-Каменице-Шарганце-Брати-

Један леп пејсаж са Златибора

Ново-подигнутог хотела на Златибору

Виле на Златибору

шине-Сушице-Омарског потока, 20 км. југозападно од Ужица. Највиши висови од

северозапада на југоисток су: Препелиште 1.178 м., Велики Вис 1.175 м., Виногор 1.246 м.,

Груда 1.169 м., Оштра Коса 1.085 м., Пусто Брдо 1.114 м., Видића Закос 1.148 м.

Једна група излешника на Златибору

Наше ревностне читатељке (Снимци М. Рогачића)

Ф. Крофшис

Афера Понсон (6)

— Пођите са мном на бечеру у хотел Цори, рече детектив Танер нареднику. Желео бих да говорим са вама о тој ствари.

Наредник је покривео од уживања због обе части која му је указана, и они пођоше заједно.

Сат дошпије, они зашлупаше душе и наредник је изнео све детаље обе афере. Танер је слушао до краја, не прекидајући наредника. А затим је извадио из репа једну географску карту.

— Морам простудирати географију обе околине, рече он. Покажите ми места на карти. Обде је Халфора, место од три хиљаде становника. — Наредник је у знаку потврде климнуо главом. Танер је продужио:

— Овај пут, који пролази кроз Варош од севера на југ, јесте главни друм од Бедфорда за Лондон. А кад се изиђе из Халфорда ка Лондону, овај пут прелази реку Крашио и затим иде паралелно са реком око једне миле. Видим обде једну алеју, која води од пута ка реци. Шта је то?

— Ми то зовемо Олд Ферн. То је једна алеја зарасла у трави. На крају се налази једно старо место за укрцавање.

— Хм! река затим иде ка југо-истоку, док друм продужује ка југу. Лис Манор се данас налази у том троуглу?

— Да, тако је.

— А онда на крају имања Лис Манор налази се један трансказини пут, који полази од друма Бедфорда—Лондон, и прелази преко реке баш преко водонада. Овај пут води у Хичин. Имање Лис Манор сачињава дакле један троугао ограничен главним друмом за Лондон, путем за Хичин и реком.

Детектив је пустио неколико тренутака ћутања, а затим је пресабрио своју карту.

Сем тога желео бих да знам хронолошки ред догађаја. Дакле данас је четвртак. Злочин се према томе десно синоћ или јутрос. Како је време било?

— Било је последњих дана много кише. Падала је киша све до понедеосника. А у понедељак по подне разбедрило се и од тада имамо стално лепо време. Али више, у горњој области било је плуљскоба и непогоде још и јуче. И зато је река толико наводила, што је ненормално за ово доба године.

— Дакле киша до понедеосника по подне. Од тада лепо време. Добро, наредниче. За бечерас више немамо шта да радимо. Можете ли ми позајмити ваш белосипед за сутра пре подне?

— Наравно. Оставићу вам га одмах.

И они се растадоше, пошто су један другом пожелели laku ноћ.

ГЛАВА III

ЈЕДНА МИСТИФИКАЦИЈА

Сутрадан детектив је изишао рано изјутра из хотела, и на белосипеду наредниковом пошао за Лондон. Дан је обећавао да буде сасвим леп. Друмови су били суви, али још не прашњави.

Прешао је реку Крашио и продужио пут кроз пријатни, пошумљени крај. На једну милу од Вароши појавила се једна алеја. „Олд Ферн“, помисли он. А затим је починио каменити зид, који је гранично имање Лис Манор. Детектив је прво прешао мала брата на крају стазе, а затим и велики главни улаз. Мало даље достигао је до раскршћа, пошао у лево, и продужио да иде поред имања. Убрзо је стигао до моста, који је прелазио преко реке Крашио баш изнад водонада. Сакрио је белосипед у цбуње, попео се на мост, и посматрао свуда унаоколо.

Вода је много опала, као што је то могао да закључи по линији дуж обале. Али

још и сада водена струја је била јака и пролазила је бесно испод сводова. Низ воду, испод водонада могла су се распознавати два рукавица и Танер је схватио да су се предмети који би пролазили испод десног свода морали разбити о стене, док су они што су пролазили испод левог свода могли проћи без штете.

Уз воду река је чинила заштитак између слабо пошумљене обале. И детектив је решио да отпочне своја истраживања по тој обали. Лекарски извештај је био категоричан. Сир Вилијам је био убијен и његово тело је затим остављено у једну барку. Пошто је земљиште било облажено од кише, то је морало ту остати трагоба. Танер је дакле пошао да их потражи и испита у нади да ће ту открити какав користан податак.

Нешто мало даље од моста налазила се једна гвоздена брата, која су водила од пута ка гомили малог дрвећа које је покривало обалу. Он је ту да прошао и приближио се обали реке. Пошао је уз реку испитујући земљиште. Као што се он и надао земља је још била влажна и мека. Он је остао на страну стеновити део и испитивао је специјално овај пластични део, на коме су могли лако остати трагови. Тако је учинио прво отприлике на три стотине метара од моста.

На том месту један мали поток ушљао се у реку. Земљиште је ту било изаглажено од стоје, која је долазила да се напаја. У потоку, који није био шири од једног метра и неколико десетина сантиметара дубоки, налазило се понаместано камење, које је омогућавало прелаз. Инспектор, посматрајући околину, видео је трагобе од корака већег броја људи. Ту су, помислио је детектив, прошли Остен, интендант, послужитељ и Смит, када су дошли да траже леш.

Али Танер је био сабестан и брзодан денник. Он је правио разлику између вероватнога и сигурнога. Зато се приближио том месту, и почео је да изабаја четири различита отиска, како би их затим могао идентификовати. И то није било лако, али је зато био и награђен. Уместо четири отиска било је пет! Четири човека је сипало низ реку. А пети је, на против прошао пресецајући пут којим су прошла оба четворица и отишао је уз воду! На местима где су се трагови обе пете особе подударали са осталом четворицом, они су били дубљи. То је био доказ да је мистериозни пенак морао проћи пре осталих. Он је имао на ногама похабане шипеле, са клинцима на доновима и његови су кораци били врло кратки. Танер је из тога закључио да је то морао бити какав омањи човек, из радничке класе.

Већ је хтео да пође даље напред кад је опазио другу једну линију са отисцима на једно тридесет метара изнад оног места где је било у потоку намештено камење. Ови трагови на против ишли су низ воду. Овај, који је ту да прошао није дакле хтео да сиђе до оног места са камењем. Он је просто прешао преко потока. Земљиште је обде било врло растресито, али је ипак Танер успео да идентификује обе трагобе са корацима оног петог, мистериозног лица.

Детектива је мало изненадило што овај човек није хтео да пређе поток преко оног намештеног камења, али је он то објашњавао на два начина: или се тај човек браћао поћу и зато више није могао наћи пут, или је пак био сувише узбуђен да би могао налити где иде. И Танер се није могао уздржати а да не помисли како свако ко бежи са места убиства мора да буде тако узбуђен.

Продужио је своја истраживања по обали, али није нашао никаквог трага који би водио ка реци. Видео је још обде-онде отиске од корака људи који су ишли низ реку као и оног истог човека.

Кад је дошао око стотину метара од

склопишта за барке, наишао је на једну ограду која је ишла ка реци под правим углом и одбајала стеновиту и не обрађену обалу од негобаног трампака имања Лис Манор. Траба је била покошена. Кроз трање дрвећа могла се видети фасада зграде. Стаза посута шљунком ишла је кроз француски врт и безивала терасу са обим склопиштем. Обде је починиала једна стаза која је ишла уз реку. Танер се сетио да је видео ту стазу на карти. То је био један пут, који је затим скретао у лево и водио до једне уске алеје, што је ишла од куће до малих брата која су излазила на друм. Трећа стаза је ишла око склопишта за барке и завршавала се степеницама које су силазиле у реку.

Пажљивим претраживањем земљишта око овог склопишта пронашао је извесне трагобе по покошеној трави. Детектив је пробио читав сат у овом тражењу и најзад је био на чисто с оним што се десило. Четири човека за које је мислио да су били Остен и послужитељи сипали су стазом која је полазила од куће. Они су скренули у десно пре но што су дошли до склопишта и постепено су се приближили реци. Пронали су кроз ограду која је затварала трампака поред воде. Оба четворица су ишла заједно и њихови отисци су тачно одговарали ономе како су ти људи рекли да су ишли.

Пето лице је прескочило ограду готово на истом месту, које је било готово једино могуће за прелаз. Али уместо да се упути ка замку, он је пошао прво ка склопишту за барке! Друга линија трагоба одавала је његов побратак од склопишта до оgrade. Ти трагови ипак били непрекидни, али на местима где је траба била кратко посечена, могли су се пронаћи. Танер је решио да узме отиске од обих трагоба пре но што их сасвим не нестане. Тога момента није ни обимао склопиште за барке. Јер трагови којих би тамо било, ако их има, очућае се. И зато је продужио истраживања узводно. Радио је марљиво али више није наишао ни на какве трагобе. После доброг сата рада он је стигао до Олд Ферна. Обде, око покривеног штека, земљиште је било тврдо. Танер је закључио да би то било идеално место да се баш леш. Није се више ни надао да нађе поних отисака даље. Али пошто је желео да пређе реку, а то је могао учинити само преко лондонског моста, то је и даље продужио уз реку, испитујући укуп. Кад је стигао до моста, он је сипао низ реку лебом обалом до водонада, али није нашао ничег новог. И тако је закључио да је тело сир Вилијама бачено или код склопишта за барке или код Олд Ферн.

Сада је било једнаест сати. Танер је радио већ више од пет сати. Узео је белосипед и отишао да нешто поручи у Халфорда. Затим се вратио у Лис Манор да присуствује анкети.

Једна велика узана сала са три прозора била је резервисана за овај случај. Око стола седели су поротишци, свесни своје важности. На челу њиховом налазио се Коронер, а поред њега мало побучени Остен и Косгроф Понсон, доктор Ам, интендант, служитељ, чубар чамца, наредник и неколико других особа. Танер је дискретно сео на једно празно место у тренутку кад је коронер устајао да отвори седницу. Судија је укратко изјавио жаљење због овог жалосног догађаја, који је стао живота сир Вилијама, једног човека корисног за овај крај. Затим је изјавио саучешће породици. А затим је изјавио жаљење што закон изискује да се изврши анкета, али је обећао да ће се трудити да цела процедура буде што је могуће бржа. Зато је предложио да се анкета одложи за згодније време, а да се сад задовоље са испуњењем формалности око идентитета. Уосталом власт је имала још да прибави нека обавештења административне природе.

(Наставиће се)

Брајшар гостиниш скида лоптич с ногу Милошевићу

УДАЉА ТАКМИЧЕЊА УЛАЗЕ БСК., САШК, ХАЈДУК, ГРАЂАНСКИ, КОНКОРДИЈА И МАЧВА

Југославија и Хашк отпадају

Најзад, завршен је први део такмичења по лига систему. Борбе су биле живе и тешка. Прилична неизвесност и узбуђеност владала је, дали ће ући у даље такмичење Хашк и Југославија.

Југославија је испала због рђавог почетка, да јој је старт био бољи она би и даље сигурно учествовала.

За Хашка важи то исто, он се разиграо при крају и врло мало је требало и он би играо у даљем такмичењу.

Неоспорно, да би борбе биле интересантније и узбудљивије, као и да би финансијски ефекат био боље, да учествују и ова два елитна тима. Али и без њих биће лепих, узбудљивих и тешких сусрета. Њима пак остаје, да идуће године уђу са више опрезности и воље, и да поправе овогодишњи неуспех.

ЈУГОСЛАВИЈА—ЈУГ 6:2

Скопљанци су дали одличну игру, нарочито у првом делу.

Југ је пружио одличан отпор и ако по резултату то не изгледа. У првом делу био је равноправан противнику и црвени су имали доста тежак посао док су успели да их сагледају.

Југославија је играла добро у другом делу, док је у првом играла слабо.

Југ је дао јако пожртвовану и фер игру. Често пута умео је да ствара критичне моменте пред вратима црвених. Код Југославије истакли су се: Николић, Зечевић, Димитријевић и Кесић. Код гостију: Брајичић, лево и десно крило.

ГРАЂАНСКИ—КОНКОРДИЈА 2:0 (1:0)

После оштре и интересантне борбе Грађански је последњу лигашку утакмицу против Конкордије решио у своју корист са резултатом 2:0 (1:0). Грађански је био хомогенији тим и играо је са већом пожртвованошћу. Конкордија је дала доста добру игру, али није имала среће пред голом. У 35 м. првог полувремена Станковић даје први гол. У другом делу игре, у 69 минута судија искључује Павичића. У 30 м. Старовешки даје други и последњи гол. За цело

време игре падала је киша која је знатно утицала на игру. Судио је добро г. Јоксич из Београда. После утакмице одушевљени навијачи приредили су овакве прваке прве лиге, Грађанском.

Први гол за црвене

Б.С.К.—СЛАВИЈА 3:1 (1:1)

За утакмицу између првака источне лиге Б.С.К.-а и ондашње Славије, владало је велико интересовање и ако исход ове утакмице не утиче на пласман клубова. Прошлог гостовања БСК није задовољно те се од њега очекивало да данас пружи бољу игру, што је он занета и учинио. Навала Београђана одлично је играла предношћу игру кратким пасовима по земљи. Халфлингија постојана у сваком погледу и унутра, тако да је сваку акцију Славије спречила у зачетку. Ужа одбрана била је такође сигурна. Славија је подбацила у свима линијама. Најслабији су били халфови. У другом полу-

ПЛАНИНКА-ЧАЈ-БАХОВЕЦ

с обом
марком

Добића се
у
апоте-
кама

MR. BAHOVEC

PLANINKA

LOVAVILNI

CAJ

с обом
марком

Узимајте
само
пломби-
рани омот

**ЗАИСТА ПРОКУШАНО ДОБРО
СРЕТСТВО ЗА ЧИШЋЕЊЕ КРВИ,
СТОМАКА И ЦРЕВА.**

Производи: апотека Баховец, Лубљана

времену Славија поправља своје позиције и држи отворену игру.

Пре почетка утакмице управни одбор Славије предао је својим играчима брајичићу плакету у спомен на 150 утакмицу коју игра за Славију.

Судија г. Кап врло добар и објективан.

МАЧВА—ГРАЂАНСКИ 1:0 (1:0)

Мачва је првак северне лиге!

Пред великим бројем гледалаца одиграна је последња лигашка утакмица између Мачве и осечког Грађанског, која се завршила фаворизним резултатом Мачвана 1:0. Мачва је са ова два бода дефинитивно освојила првенство војвођанске лиге и квалификовала се за уже државно такмичење.

Домаћин отварајућу игру сиљним продорима

и задржавају се пред голом гостију. Већ у шестој секунди другог минута Бошковић даје главом једини гол за Мачву, што публика поздравља урнебесним клицањем. Игра се непрестано жива те изгледа невероватно да ће се темпо издржати и до краја првог полувремена. Мачва лепо комбинира и изражава своју осетну надмоћност. У 15 м. Осечани прелазе у напад, али Мачвина одбрана осујећује напоре за изједначење.

У другом полувремену Миле Јовановић у 14 м. снажно бије у десни угао, али голман хвата. У 28 м. Нитингер (Грађански) штопује лопту руком. Војисављевић бије у противничког играча, лопта му се враћа, али он тече преко саме пречке.

Ученице београдске школе у Хановеру морају бићи и добре спортисткиње. Снажно се шире-
нирају у скакању и шрачању, да би боље играле

Мачва је тукла свога слабог, али нео-
бично борбеног противника. Сви играчи Гра-
ђанског били су веома пожртвовани и сви-
дели су се публици.

Мачвин центар-халф Којић дао је игру
какву шабачка публика до сада није видела.
Поред њега истакли су се Божовић, М. Јо-
вановић, Војисављевић, Цветковић. Мачва је
наступила са две резерве.

Судија г. Милорад Мојић био је одличан
и држао је игру у својим рукама.

ОБИЛИЋ—САНД 6:0 (2:0)
БАЧКА—П. С. К. 5:1 (4:0)
СЛАВИЈА—ВОЈВОДИНА 5:0 (1:0)
ИЛИРИЈА—ПРИМОРЈЕ 2:1
ХАЈДУК—ХАШК 5:2 (3:1)

Америчанин Кренц, који је за 5 см. надмашио
признавши шведски рекорд Хофмајстеров у
бацању дискова (49,90 м.), уштојио се у бли-
зини Сан-Франциска у мору

ПРЕД ПОЧЕТАК ПРВЕНСТВЕНЕ СЕЗОНЕ МОРАВСKE ЖУПЕ 6. септембра почиње првенство (је- сења сезона) Моравске жупе за год. 1931—1932.

После завршетка прошлог првенства клубо-
ви Моравске жупе одиграли су неколико
пријатељских сусрета. Ти сусрети служили
су им да опробају нове снаге и да среди-
тим, како би ушли у првенствене окришаје у
најбољем саставу. Готово сви су клубови
показали одличне резултате и у следећим
борбама улазе са пуно наде и вере у себе.

„Грађански“ (Буприја), садашњи првак Мо-
равске жупе има пред собом најтежу задаћу,
да одбрани ласкаву титулу, коју носи са
пуно чести.

Највећи успех забележио је својом побе-
дом над „Шумадијом“ (Крагујевац). Затим се
је одмарао на лаворима. Дали ће му поћи
за руком да одбрани титулу? Мало веро-
ватно јер овога пута има још два нова пре-
тендента у „Даци“ и „Ресави“.

„Јединство“, „престолонаследник“ верује
да ће овога пута успети да поправи „про-
пуштену згоду“.

Зелена чета игра неуморно. Сваке не-
деље други противник. Забележила је успехе
над „Дацим“ 4:3, „Хајдуком“ (Т) 2:1, „Слави-
јом“ 5:0. Хајдуком (Б) 6:3 и др., и света један
пораз од 1:2 од „Делиграда“. Средина је тим и
претставља велику опасност „плавој чети“.

„Даци“ (Јагодина), прошле сезоне испао
је „несрећно“ из даљег такмичења. Забеле-
жио је леп успех победом над прваком

Мајсторски снимак мајсторског једновременог скока шри калифорниска мајстора у скоку
и роњењу: мис Кашорине Раул, мис Ђорџије Колеман и мисџер Ф. Минија

ЛИЛА КРЕМ

За дан и ноћ је идеално сретство за негу кожу и
лица. Након кратке употребе дију свежину и ме-
коћу путу. **Да очувате пут и лице**
од сунчаних пета, када дође топло пролетно
суње, употребите правремено Лила крем и
сапун. **Да предусретнете** штетни
успљавоздуха, ветра на путу и лицу употреб-
љајте испробан и познат Creme de Lilas, сапун
и пудер

Једино права и нефалсификована из апотеке
„Црвеном крижу“ Л. ГАЈЕР, ЗАГРЕБ
Илиш број 79. * Прекопута Пејачевићева трга

Ниша. Још један, који верује да ће освојити
титулу „најбољег у жупи“.

„Ресави“ (Свилајнац), прошле сезоне није
учествовала јер је била „нокаутрана“ од
деле чете из Параћина са 2:0. У пријатељ-
ским сусретима показала је одличне резул-
тате. Последња њена победа је од 3:0 над
„Дацим“ (Јагодина), која убедљиво говори о
њеној снази. Такође, још једна која наме-
рава да се стави на чело табеле.

„Хајдук“ (Јагодина) претстављаће доброг
противника али плавци немају изгледа ни да
заузму једно од почасних места.

„Славија“ и „Трговачки“ (оба Буприја),
„Грађански“ и „Јасеница“ (Паланка), служиле
фаворитима за гол-диференцију.

За децу

За децу је кривање и снимање у Црквеници најпогодније

Мишко и волшебне чизме

(илустрирао наставак)

27

Када бака Мишка пакљено спусти на земљу, он ће јој рећи:

„Молим вас, бако, свушите ми ове бабоше чизме, јер ако само један корак у њима учиним, оно ће ме опет у небеске пустошине однећи“.

Стара се пренеражена загледа у Мишка кад јој он исприча како су га те чизме тако ано по белом свету носиле.

„Кад већ тако лете, не било их! — бар да хоће кући да ме однесу! Него као луде јуре куда њима у главу падају!“

Сада се бака саже, ухвати га за једну но једну чизму па му их свуче с ногу, а затим му рече:

„А сад хајдамо у моју собу па да ми испричаш какво је то чудо са тим чизмама. Никад свога века о таквој волшебној обући нисам чула, ни у књигама читала“.

28

Кад дођоше у њену собу, она му рече: „Причекај мало ту, а ја идем да ти донесем што да ручаш, јер ти мора да си много огладио, по небу летиш. Ето мене одмах“.

Мали Мећедовић, који је већ доста настрадао свога века, поче да сумња у ону бабу па помисли: Бог зна шта она има у

глави, куда она то сад оде и коме. Много ми се нешто умњавља и смешка, да Бог да да ово па добро испадне“.

И збиља: Кад она затвори за собом врата, он му како се кључ у брави окрену... Баба га закључала!

Ту се у један мах сети чизама, па погледа шта је с њима... Кад тамо — нема их нигде, баба их је некуда са собом однела!

29

А та стара је била управитељка дома једног страшног Дивљака коме је припадао

овај замак — и она сад право к њему оде да му прича о Мећедовић Мишку, и о његовим волшебним чизмама.

Она иде Дивљаку да дрхте јој колена колико ју је страх да уђе у његову собу и да га види. Она помисли:

„Ја ћу му сигурно угодити и милост код њега наћи, кад му сад овако чудан и занимљив дођај испричам“.

30

Дебелоглави дивљак је седео за својим шишобелим столом — а био је до пла бота ружан, црн као Арапин и као бепар убојен.

Стара најпре лако куну на брата, а затим бојаљиво уђе у собу.

„Мислила сам да ћу вам по вољи учинити, Господару, ако вам покажем овај пар волшебних чизама. Мало час сам их узела од једног чудног малог Мећедовића. Он каже да су га ове чизме носиле стотинама и хиљадама миља под облацима — по читавом белом свету.“

„Пази ти, баба, шта говориш. Ти мора да си се најела лудих гљива кад тако буљаш! — продера се на њу дивљак. — Доведи га овамо да га видим. Ако је пола истина што говориш — то је збиља чудо невиђено!“

31

Не потраја дуго, кад ето ти старе, уђе у собу са Мишком који се страшно уплаши кад сатгледа на казног Дивљака.

„Дедер испричај ми, како си ти то овамо доспео. Ја не верујем да има и мрба истине у свем том што си ти баба Бујани причао о овим чизмама. Али ја ћу сад сам да окушам, да видим је ли истина што си говорио. И тежко теби, ако си нас лагао!“

(Наставиће се)

Хтео меда, па га снашла беда

У зеленој шуми
Пуној густог хлада,
Живео је Меда
Утодно, без рада.

Возео је брушке
И остано боће,
Ал' мед је најслађи
Њега Мартин хоће.

Ко не боли меда?
Кажите и сами:
Његов укус пријатни
И човека мани.

Мед је дибан красан,
Од њег уста сладе;
Који хоће да га једу,
Треба да зараде.

А наш Меда ленивац
Чека на готово,
И да дође до меда,
Згодан план је скоб'о.

У бухви дебелој
Вредне пчеле раде:
Начиниле доста меда,
Зини да се сладе.

А наш лени Мартин
Под дрветом стао,
Па се мисли у себи:
Зашто не би крао!

Али вредне пчелице
С дрвета му прете,
Бежи Медо подале,
Да не буде штете!

Али Меда не слуша,
На дрво се пење:
Зато, ено, сада
Од болова стење...

Чика Аџа.

РАЗЛИЧАК И РБА

Много година пре, живела је на земљи једна жена. Није имала деце и много је због тога туговала.

Једном је она отишла у шетњу у поље и усред жита угледала је плаб црвених различака. Много јој се свиђао те га је нажалост ископала из земље и донела кући. Отишла је да потражи сакенју да га посади, а кад се пратица имала је шта да види.

Различак се претворно у дивно плаво дете, лено мушкарче са плавим очима и златним докнама. Жена се много обрадовала и загрлила мало дете, које је одмах назвала Различак.

Различак је растао, и сви су га волели и мазали, а билие свеге његова мама.

У њиховој башти код плота расла је једна ружна крпа. И осетила се крпа убрвела што од њеног цвеха ни једна мама није направила себи сина, кога би миловала и мазала.

Надува се крпа, разлутила се и позвала у госте бештину.

Шта су говорили — то се не зна, али тек бештина је узела цвек од крпе и направила од њега малог Рбу.

Направила и башила. Шта ће јој он.

И пошао је Рба по свету, накосан, злобан и љут јер нигде није имао стално место где би имао да се најде и наспава те стога забављало се у њеку где је био деце.

Куда год сбрати — несрећа!

Паметна и послушна деца одједном постају рбава. Плачу, леру се, златарају погама, свабацију се и туђу се.

А зашто? Па зато што се Рба поћу забуче код њих у крбет на их штину, гурка, боцка — не да ока склопити, — Устају ујутру неспањана.

Дању опет досађује. Играчке кбари, кутине од карата руши са косу буче.

Деца бриште, обећују један другог, плачу. Мучи се с њима и баба и мама и слушница, док не схвате да је то Рба учинио њима част посетом, — па га потерају. Увицео је Рба да га одасвуд избацију и отишао је код крпе која му је била стара мајка па је казао:

— Чуј не бабо! Досади ми је са том денурлијом да се мучим. Хоћу да се одморим.

Гледа у њега крпа па се и сама згражава. Већ колико је она, крпа ружна а Рба је још гаднији.

Мам, збрчкан, са једним јединим зубом,

са хлабом главом, па кривим ногама, а трбух као лопта.

— Шта ћеш ми учине обде. Ето иди у ту кћу. Тамо живи једно дете, ако га истераш — узме те његова мајка па ћеш дивно живети.

Рба је пак потекло од радости.

Није му се сладио живот код баба крпе. Које се свиђа на блажаној земљи уместо на неком крбету спавати?

— У којој кћи мајнице — записишао је бекело.

— Ено ту — одмах прва брата.

Потрчао је Рба — па је ушао у кћицу где је живео Различак с његовом мамом. Седи плави дејко, волине до рамена, очи као драгоцене камење и игра се.

Пришао му је Рба на гледа. Где ли ће га уштинити, па га је ухватио за пупачку косицу, а Различак само се је одмахнуо.

Побуђао га је за косу — ништа, убо са иглом — а Различак белу.

— Мајнице — насм унутра — чини ми се има комараца.

Читао дан се је мучио Рба са Различком. Крб себи покбацио, уморио се је, заљубао се а Различак — игра, па леба!

Убене — дошли су Различку млеко а Рба гладан, па га је гурнуо у рћу и шоља пала па се разбила.

Расуло се је млеко по поду а Различак биче маму.

— Какав сам неспретан мајнице. Дај ми другу шољу, па зоби маичку ово да поједе с пода!

Није то чуо Рба, сео је па лиже млеко с пода а ту дође маичка.

Осети она нешто. Види иза ноге стола седи нешто мало као миш, ружно, црно, па скочи на њега.

Удари ти мој Рба у бекетбо. Вије га маичка, удара шапом једва је напоље кроз прозор искочио па је пао испод крпе.

— Што си дошао? пита га баба.

— Фу! Фу! заљубао се је Рба. Како ти је то дете. Ослабео сам поред њега сканући, сметајући а он ништа. Бар да је једанпут заплакао. А к' томе и маичка... мрзим те маичкегине. Боље је обде него код њих. Легао па један лист и заспао као заклан.

Ујутру — сунце устало, птичине цркнућу, а Рба још не може да се наспава.

Изагле су пловке у шетњу. Једна га спазу, учинило се њој — жаба — па га прогута.

Нема биче Рба да иде по свету, зато и деца су сада добра.

Мирит.

Пик, петао и Кик, птичар, учествују већ у неколико тонфидмова с успехом. Један момент картања, у коме Пик није задовољан игром свог партнера, како је он делио.

РАДОВИ НА ОДРЖАВАЊУ КАЛДРМЕ

Већ крајем прошле године Општински суд Београда обратио је пажњу на што стручније и ефикасније одржавање калдрме, до које је престоница дошла после толико напора и скупо плаћених издатака.

У ту сврху организован је нарочити Одељак за одржавање калдрме при Техничкој дирекцији, који је већ у почетку своје организације показао најбоље резултате. Нема скоро улице у Београду, чији кбар не би био узет у хитну оправку. Ове године је Одељак извршио оправку калдрме у око 400 улица, од којих је више њих из основа претрешено.

Ради одржавања скупоцене ас-

Сиремање асфалтне мешавине за оправку

фалтне калдрме набављене су из иностранства многобројне машине и транспортери, помоћу којих се већ експедитивно извршују у режији оправке у асфалтним улицама.

посао у режији износи око половине цене но што би се радио предузећем.

Надати се је, да ће продужење овог стручног и штедљивог рада на одржавању калдрме сачувати скупо плаћене тековине.

На Ташмајдану подиже се Општинска асфалтна радионица и магацини материјала.

Сви асфалтни тротоари старе израде доводе се у ред и то по најјефтинијој цени, која не достиже ни 30% од цена приватних фирми.

На приказани начин овај део Краља Петра улице, израђен од дрвене калдрме, који се је јако истрошио, побраћен је у живот и добиће изглед ново модерне улице, а који

Оправка асфалтног трошоара у Поенкаревој улици.

Оправка дошројале дрвене калдрме у Краља Петра улици. Фуге су најчешће изсушеном и поочиће сирамскерање.

Радови су већ у људном јеку.

Найрављени асфалтни шешир је гошов и ваља се.

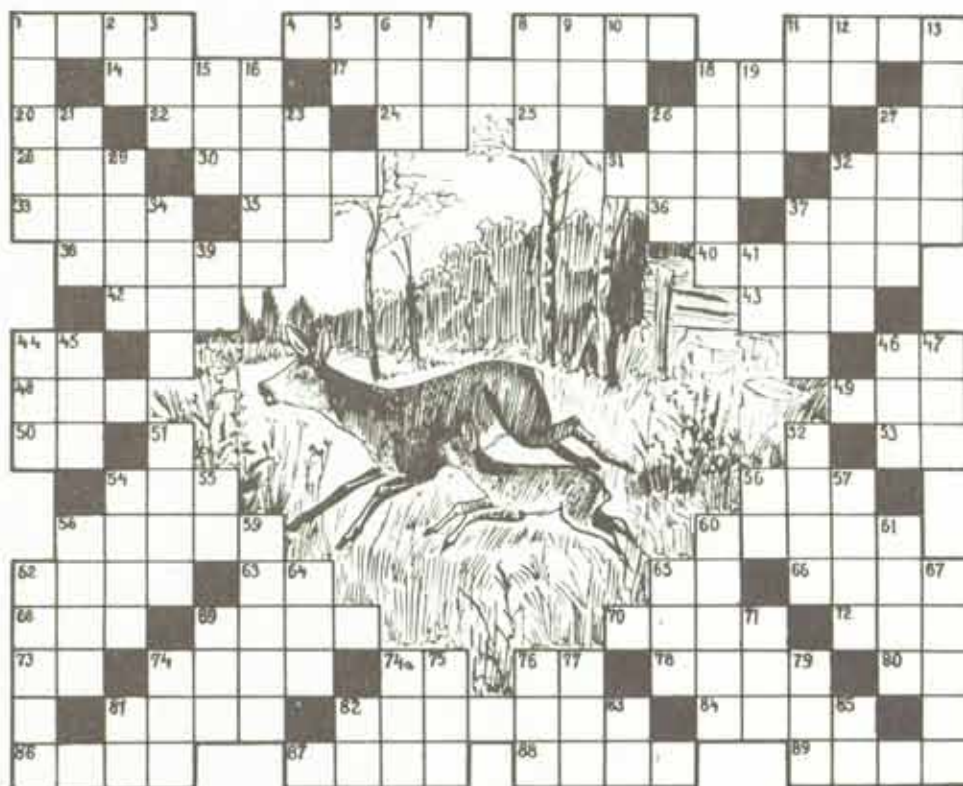
ЗАБАВА

Купон бр. 35

Наградне загонетке „Илустрованог Времена“

Свака наша загонетка биће награђивана са две награде, и да би се оне добиле потребно је да читаоци пошаљу уредништву тачно решену загонетку и да поред тога назначе колико ће тачних одговора бити. Два тачна одговора који најприближније буду предвидели број тачних одговора биће награђени. Уредништво ће одговоре примати за седам дана од дана изласка листа. Закаснили одговори неће се узимати у обзир. На коверту треба ставити: Уредништву Илустрованог Времена, и залепити купон који носи број загонетке. Одговори без овог исчека неће се узимати у обзир. Напомињемо да се сваком послатом решењу мора придружити тачна адреса (занимање, место, улица и број куће).

Загонетка бр. 35

С леба на десно:

- 1) алкохолно пиће,
- 4) страна монета,
- 8) планина у Русији,
- 11) део стопале,
- 14) беран,
- 17) нечастиви,
- 18) кухињски прибор,
- 20) показна заменица,
- 22) мушко име,
- 24) лична заменица,
- 25) место за испаштање грехова,
- 26) рибар,
- 27) лична заменица,
- 28) место где је Александар Велики потукао 331 г. Персијанце,
- 30) забршетак Светог Писма,
- 31) брста тканине,
- 32) месец у години,
- 33) животињска бика,
- 35) мера,
- 36) прбак,
- 37) надимак Бође првог устанка,
- 38) сретство за кретање,
- 40) мелодија,
- 42) напоље, споља,
- 43) стара турска мера,
- 44) барошица у Србији,
- 46) минерал,

- 48) део органа за барење,
- 49) спорт,
- 50) коњ,
- 53) предлог,
- 54) река у Србији,
- 56) број,
- 58) л. притока Дунаба,
- 60) аутомобилска стаза,
- 62) ноџа у аргентини,
- 63) упитна заменица,
- 65) заменица,
- 66) одећа Римљана,
- 68) страно женско име,
- 69) одаја,
- 70) маст,
- 72) елидирана лична заменица,
- 73) заменица,
- 74) узрок кретања,
- 74а) негација,
- 76) музичка нота,
- 78) ноћна птица,
- 80) заменица,
- 81) саставни део коже,
- 82) острво на коме се родио Наполеон,
- 84) мрак,
- 86) познати марокански бунтовник,
- 87) животна намирница,
- 88) пријатно ишчекивање,
- 89) планина у Европи,

Одозго на доле:

- 1) црквени прибор,
- 2) домаћа животиња,
- 3) брста песме,
- 5) река у Француској,
- 6) жбуј,
- 7) мушко име,
- 8) име једног европског филмског предузећа,
- 9) поредак,
- 10) мера,
- 11) домаћа животиња,
- 12) слово,
- 13) турско име,
- 15) прождрљивац,
- 16) нехат, небрижљивост,
- 18) страно женско име,
- 19) паразит,
- 21) предлог,
- 23) персиски бладар,
- 26) прождрљивац,
- 27) река у Србији,
- 29) мера за течност,
- 32) чувена слика славног шпанског сликара Гође,
- 34) земљиште,
- 37) исплетена коса,
- 39) заменица,
- 41) грчко слово,
- 44) предлог,
- 45) део ноге,
- 46) течност из боћа,
- 47) заменица,
- 51) име нашег познатог приповедача,
- 52) део руке,
- 54) усијана маса приликом ерупције вулкана,
- 55) заменица,
- 56) заменица,
- 57) река у Француској,
- 58) јунак једног романа Марка Твена,
- 59) училиште,
- 60) абијатичар,
- 61) каталонска светица,
- 62) брошура, плакат,
- 64) дба,
- 65) заменица,
- 67) носачи,
- 69) млечни производ,
- 71) заменица,
- 74) речна риба,
- 74а) пустињска птица,
- 75) доба, период,
- 76) мушко дете родитеља,
- 77) мушко име,
- 79) узбик,
- 81) Лудолфов број,
- 82) предлог,
- 83) пакао,
- 85) име тон-филмског глумца.

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Претплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.-, тромесечно дин. 50.-, полугодишње дин. 95.-, годишње дин. 180.-, За иностранство: полугодишње дин. 240.-, годишње дин. 400.-. — Појединачни број 5 дин. — Огласи по тарифи. — Рачун код Поштанске Штедионице бр. 52.204. — Редакција и администрација Поењарева 4-6. — Телефон и телеграм „Илустровано Време“, Београд

Главни уредник Миливој Предих. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“ Акц. Друштво Милутин С. Стебановић, Богојављенска 5

За наш дом...

Погрешно је мишљење наших госпођа да за одржање хармоније и лепоте у кући, треба луксузан намештај и велике просторије... Ево, као пример нека послужи ова лепа кухиња, која једној мањој породици служи и као трпезарија. И ако са малим средствима — може се ипак живети пријатно и удобно...